

Uvod PAGeref _Toc73797960 \h 3

I Definicija socijalizacije PAGeref _Toc73797961 \h 5

II Socijalizacija kao predmet proučavanja sociologije i psihologije PAGeref _Toc73797962 \h 8

III Socijalizacija dece predškolskog uzrasta PAGeref _Toc73797963 \h 9

IV Zaključak PAGeref _Toc73797964 \h 16

Literatura PAGeref _Toc73797965 \h 18

UVOD

Ljudska jedinka se radja ne samo kao najbespomcnije bice medju svim zivim bicima, nego i bez ikakvih znakova onih osobina koje smatramo da odlikuju coveka kao posebnu vrstu zivih bica. Ali, istovremeno ono se radja sa mogucnostima da se razvije neuporedivo vise nego svaka druga vrsta zivih bica. Jedinka to postaje tek ucenjem, putem delovanja socijalnih faktora. Tek postepeno ziveci u ljudskoj zajednici i uceci u njoj, ljudska jedinka stice navike, znanja, osobine i nacine ponasanja koji joj omogucuju da zivi i deluje u drustvu i da postane osoba i licnost.

Odnosi unutar grupe, pored svega navedenog, su takodje bitni za formiranje licnosti i slike o sebi. Sve to jedinka postize procesom socijalizacije .

Socijalizacija se bavi ponašanjem pojedinca (dete) u socijalnoj situaciji (predškolska ustanova). Između pojedinca i socijalnih situacija, moguća su u načelu tri odnosa neposredna interakcija između pojedinaca, kao i između grupa;

:

uticaj socijalnih situacija na ponašanje pojedinca i njegove psihičke osobine;

uticaj psihičkih osobina pojedinca na socijalnu situaciju i društvena zbivanja.

U procesu socijalizacije deteta javljaju se određeni problemi, kao na primer:

proučavanje procesa socijalnog učenja putem kojih dete prihvata određene oblike socijalnog ponašanja i formira se kao ličnost;

proučavanje delovanja pojedinih društvenih činilaca na promene u ponašanju deteta (porodica, vršnjaci, škola...);

proučavanje posledica delovanja socijalnih faktora na psihičke funkcije deteta, na njegovu ličnost u celini;

proučavanje izvora motiva koji pokreću socijalno ponašanje;

proučavanje formiranja, menjanja i delovanja socijalnih stavova.

"Čovek je jedinstveni produkt evolucije u tome, jer je on, više nego ostala bića, izašao iz robovanja fiziološkoj i biološkoj sredini u veoma raznovrsnu po oblicima, socijalnu sredinu. Najvažniji rezultat ljudske evolucije je ljudska društvena sredina." (Dobzhansky i Montagu 1975, 105).

Dakle, ono što čoveka čini bićem različitim od drugih živih bića jeste ustvari, njegova potreba da se asimilira i integriše u društvenu sredinu. Ličnost i društvo se u ovom procesu ne posmatraju odvojeno niti suprotstavljeno već i jedna druga strana nešto daju i primaju.

I DEFINICIJA SOCIJALIZACIJE

Jedna od važnijih odlika čoveka kao individue je da uvek iz težnje za sigurnošću, priznavanjem ili samopotvrđivanjem, teži grupnom radu i životu. Samim rođenjem jedinka postaje član grupe. U početku je to porodica, zatim grupa vršnjaka, kasnije bračna zajednica itd. Pripadnost pojedinca grupi podrazumeva određena prilagođavanja. Proces kojim se dete prilagođava društvenoj sredini i uspostavlja sa njom harmoničan odnos, naziva se socijalizacija.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com